Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, judecător Roman Mazureț
Dosarul nr. 2a-2908/25
(2-25010973-02-2a-13082025)

**D E C I Z I E**

10 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Roman Pascari
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de avocata Liudmila Cecan, în interesele Rodicăi Crețu,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 mai 2025, prin care s-a admis acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, înaintată de SA„Moldtelecom” către Rodica Crețu privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

**Circumstanțele cauzei:**

La 24 ianuarie 2025, avocatul Eugeniu Bujoreanu, acționând în interesele SA „Moldtelecom”, a depus în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată către Rodica Crețu, solicitând încasarea datoriei în mărime de 4 080,99 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 200 lei, a taxei de timbru în mărime de 200 lei și a taxei de stat în cuantum de 270 lei.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantei a invocat că, la 13 martie 2020 între SA „Moldtelecom”, în calitate de furnizor, și Rodica Crețu, în calitate de abonat, a fost încheiat contractul nr. 97063865 privind prestarea serviciilor publice de comunicații electronice.

Potrivit condițiilor generale de prestare și utilizare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile UNITE și anexelor la contract, furnizorul s-a obligat să presteze serviciile solicitate, iar abonatul să achite contravaloarea acestora în conformitate cu prevederile contractuale și lista de prețuri aplicabilă, în termenul indicat în facturile emise.

De asemenea, conform anexei la contractul menționat, pârâta a beneficiat de un terminal la preț promoțional, cu condiția respectării perioadei minime obligatorii contractuale și achitării abonamentului lunar. În cazul rezoluțiunii contractului înainte de expirarea perioadei minime contractuale, aceasta s-a obligat să achite suplimentar suma de 3 039 lei, reprezentând subvenția acordată pentru terminal. Totodată, potrivit pct. 9.5 din contract, în cazul rezilierii anticipate, abonata urma să achite furnizorului diferența dintre prețul integral și cel promoțional al terminalului, în cuantum de 300 lei.

Reprezentantul reclamantei a mai indicat că, potrivit listei facturilor, pârâtei i-au fost prestate servicii de comunicații electronice în valoare de 741,99 lei.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, reclamanta a expediat în adresa pârâtei o reclamație prin care aceasta a fost informată despre neexecutarea obligațiilor contractuale și necesitatea achitării datoriei acumulate. Cu toate acestea, pârâta nu și-a executat obligația de plată în termenul acordat, acumulând o datorie totală de 4 080,99 lei. În aceste condiții, reclamanta a solicitat încasarea silită a datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe dispozițiile art. 1349–1383 din Codul civil și art. 5, 6, 7 și 85 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

**Poziția instanței de fond:**

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 mai 2025, s-a admis acțiunea. S-a încasat de la Rodica Crețu în beneficiul SA „Moldtelecom", datoria pentru serviciile prestate în mărime de 4 080,99 lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime 270,00 lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 lei și de asistență juridică în mărime de 200,00 lei, în total suma de 4 750,99 lei.

**Solicitarea apelantului:**

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 3 iunie 2025 avocata Liudmila Cecan, în interesele Rodicăi Crețu a depus apel, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 mai 2025, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care contractul nr. 97063865 din 13.03.2020 să fie declarat nul.

**Argumentele părților:**

În motivarea apelului, reprezentantul pârâtei Rodica Crețu a invocat că, la momentul încheierii contractului nr. 97063865 din 13 martie 2020, aceasta suferea din copilărie de afecțiuni psihice, fiind diagnosticată cu „întârziere mintală accentuată" și fiind inaptă de muncă, fapt confirmat prin certificatul nr. 001189. Totodată, a menționat că apelanta se află la evidența dispensară a medicului psihiatru din cadrul CCSM Botanica, cu diagnosticul „retard mintal sever", având grad de dizabilitate accentuat, fără termen, circumstanțe confirmate prin certificatul nr. 7859 din 8 iulie 2020.

De asemenea, s-a arătat că, în anul 2023, pe fondul agravării stării de sănătate, Rodica Crețu a fost diagnosticată cu surditate neurosenzorială bilaterală (H90.3), fiind supusă unei intervenții chirurgicale în cadrul căreia i-a fost implantat un dispozitiv cohlear.

Reprezentantul apelantei a mai invocat faptu,l că aceasta este mamă solitară și are în întreținere un copil minor, Arina Crețu, născută la 26 iunie 2010, neavând venituri proprii care să-i permită să se întrețină pe sine și pe copil. Potrivit susținerilor apelantei, cheltuielile de întreținere ale acesteia și ale copilului sunt suportate de mama sa, Crețu Tamara.

În susținerea poziției sale, apelanta a făcut referire și la ordonanța de pornire a cauzei penale nr. 2020421399 din 11 decembrie 2020, emisă de Inspectoratul de Poliție Botanica din municipiul Chișinău, în legătură cu pretinsa comitere a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) din Codul penal.

Reprezentantul apelantei a susținut că afecțiunile de care suferă Rodica Crețu existau încă la momentul încheierii contractului și că manifestările acestora ar fi fost vizibile, motiv pentru care angajatul S.A. „Moldtelecom”, care a participat la încheierea actului juridic, ar fi trebuit să manifeste prudență și să verifice dacă aceasta înțelege natura și consecințele obligațiilor asumate.

Astfel, apelanta a solicitat declararea nulității contractului nr. 97063865 din 13 martie 2020, invocând că, la momentul exprimării consimțământului, nu ar fi avut discernământul necesar pentru a înțelege pe deplin conținutul și efectele juridice ale actului încheiat, susținând totodată că ar fi fost supusă unei presiuni, inclusiv de natură psihologică, din partea persoanei care ar fi însoțit-o la încheierea contractului.

În argumentarea acestei poziții, reprezentantul apelantei a făcut referire la caracteristicile generale ale retardului mintal, menționând limitările funcționării cognitive, dificultățile de adaptare la situații noi, ritmul lent de dezvoltare și posibilitatea apariției unor blocaje psihice în condiții de stres emoțional. A susținut că asemenea manifestări ar fi fost prezente și în cazul Rodica Crețu și că acestea ar fi trebuit să determine reprezentanții furnizorului să manifeste o atenție sporită la momentul încheierii contractului.

Totodată, apelanta a invocat că, deși este majoră, starea sa de sănătate și dizabilitatea de care suferă îi limitează capacitatea de a-și exercita pe deplin drepturile și obligațiile, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare.

În drept, reprezentantul apelantei și-a întemeiat argumentele pe dispozițiile art. 337 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora actul juridic încheiat de o persoană într-un moment în care aceasta nu putea să conștientizeze pe deplin acțiunile sale ori să își exprime voința poate fi declarat nul de către instanța de judecată. În acest sens, a susținut că afecțiunile psihice de care suferă Rodica Crețu existau atât la data încheierii contractului, cât și ulterior, apreciind că acestea sunt de natură să justifice constatarea lipsei discernământului la momentul exprimării consimțământului și, în consecință, declararea nulității actului juridic.

**Termenul de declarare a apelului:**

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a fost pronunțat la 27 mai 2025, iar cererea de apel declarată de avocata Liudmila Cecan, în interesele Rodicăi Crețu a fost depusă la data de 3 iunie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

**Poziția părților în ședința de apel:**

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantei Rodica Crețu, avocata Liudmila Cecan, a susținut cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatei SA „Moldtelecom”, în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar a depus cerere de examinare în lipsa sa. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin.(2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa acestuia.

**Aprecierea instanței de apel:**

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 Cod de procedură civilă, iar în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă,

nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei şi care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Astfel, din ansamblul probelor administrate în cauză Colegiul judiciar reține că, la 13 martie 2020, între S.A. „Moldtelecom", în calitate de furnizor, și Crețu Rodica, în calitate de abonat, a fost încheiat contractul nr. 97063865 privind prestarea serviciilor publice de comunicații electronice (f.d. 18-24).

Potrivit anexei nr. 1 la contractul menționat, abonata a beneficiat de un terminal de model „Samsung Galaxy A20s 3/32" (2019), cu nr. IMEI 353250113346286, pentru o perioadă minimă contractuală de 24 de luni. Prețul integral al terminalului constituia 3 999 lei, iar cel promoțional – 3 840 lei, achitarea urmând a fi efectuată în rate lunare a câte 160 lei.

Conform pct. 2.2 din contract, furnizorul s-a obligat să presteze serviciile solicitate de abonat, în condițiile contractuale și ale anexelor aferente, iar abonatul și-a asumat obligația de a achita contravaloarea acestora în conformitate cu prevederile contractului.

Din înscrisurile anexate la dosar rezultă că, pentru perioada de facturare aprilie 2020, prin ordinul de încasare a numerarului nr. 2 din 1 mai 2020, a fost calculată suma de 261,99 lei, compusă din rata lunară de 160 lei pentru terminal, 145,94 lei pentru 345 de minute și 56 de secunde de convorbiri în alte rețele și 4 lei pentru mesaje naționale (f.d. 17).

Ulterior, potrivit ordinului de încasare a numerarului nr. 2 din 2 iunie 2020, pentru perioada de facturare mai 2020, suma datorată a constituit 421,99 lei, incluzând soldul precedent și rata lunară de 160 lei pentru terminal (f.d. 16). Prin ordinul de încasare a numerarului nr. 2 din 3 iulie 2020, pentru perioada de facturare iunie 2020, datoria indicată a crescut la 581,99 lei, fiind formată din soldul precedent și rata lunară aferentă terminalului (f.d. 15).

Potrivit ordinului de încasare a numerarului nr. 2 din 1 august 2020, pentru perioada de facturare iulie 2020, suma datorată a fost indicată în cuantum de 4 080,99 lei (f.d. 14). Aceeași sumă figurează și în ordinul de încasare a numerarului nr. 2 din 1 mai 2022, aferent perioadei de facturare aprilie 2022 (f.d. 13).

Colegiul judiciar constată că, potrivit înscrisurilor menționate, datoria acumulată de abonata Rodica Crețu față de SA „Moldtelecom" nu a fost stinsă prin achitarea facturilor emise.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că, la 5 decembrie 2024, reclamanta a expediat în adresa pârâtei o reclamație, prin care aceasta a fost notificată despre existența unei datorii în cuantum de 4 550,99 lei, aferentă contractului nr. 97063865 privind prestarea serviciilor publice de comunicații electronice. Reclamația a fost recepționată de către pârâtă la 12 decembrie 2024.

Înaintând acțiunea împotriva Rodicăi Crețu, SA „Moldtelecom" a solicitat încasarea datoriei în mărime de 4 080,99 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 200 lei, a taxei de timbru în cuantum de 200 lei și a taxei de stat în mărime de 270 lei.

Prin hotărârea contestată, prima instanță a constatat temeinicia acțiunii și a dispus admiterea acesteia, cu încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantei a sumelor solicitate.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate prin prisma motivelor invocate în apel, în coroborare cu materialele cauzei, probele administrate și normele de drept material incidente raportului juridic litigios, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că soluția primei instanțe este legală și întemeiată, fiind adoptată în urma examinării complete și obiective a circumstanțelor cauzei și a aprecierii coroborate a probelor administrate, cu aplicarea corectă a normelor de drept material incidente.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul reține că, potrivit art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute, aceasta putând consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Totodată, art. 992 alin. (1) din Codul civil definește contractul drept acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane, prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, iar potrivit art. 996 din același cod, contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților, dacă legea nu prevede altfel.

În ceea ce privește raportul juridic dedus judecății, Colegiul relevă că, potrivit art. 1375 alin. (1) și (2) din Codul civil, prin contractul de prestări servicii, prestatorul se obligă să presteze beneficiarului anumite servicii, iar acesta din urmă se obligă să achite retribuția convenită, obiectul contractului putându-l constitui serviciile de orice natură.

Conform art. 1376 alin. (1) și (2) din Codul civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea acestora, iar în cazul în care plata se calculează pentru anumite perioade, sumele corespunzătoare se achită după încheierea fiecărei perioade.

De asemenea, art. 858 alin. (2) din Codul civil stabilește că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Raportând normele legale enunțate la circumstanțele concrete ale cauzei, Colegiul judiciar constată că prima instanță a reținut întemeiat neexecutarea de către Crețu Rodica a obligațiilor de plată asumate în temeiul contractului încheiat cu S.A. „Moldtelecom”. Astfel, din materialele cauzei rezultă că pârâta a beneficiat de serviciile furnizorului, fără a achita contravaloarea acestora și plățile aferente terminalului procurat, acumulând o datorie în cuantum de 4 080,99 lei. În aceste condiții, Colegiul judiciar apreciază că pretenția reclamantei privind încasarea datoriei este întemeiată, iar pârâta urmează să fie obligată la achitarea sumei respective.

În ceea ce privește criticile apelantei referitoare la pretinsa lipsă a discernământului la momentul încheierii contractului nr. 97063865 din 13 martie 2020, Colegiul judiciar le apreciază prin prisma dispozițiilor legale incidente și a probelor administrate în cauză, reținând următoarele.

Colegiul judiciar relevă că, potrivit regulii generale instituite de art. 26 alin. (1) din Codul civil, persoana fizică dobândește capacitatea deplină de exercițiu la împlinirea vârstei de 18 ani. În același timp, art. 337 alin. (1) din Codul civil instituie posibilitatea declarării nulității

actului juridic încheiat de o persoană într-un moment în care aceasta nu putea să conștientizeze pe deplin acțiunile sale ori să își exprime voința.

Prin urmare, aplicarea acestei norme presupune verificarea circumstanțelor concrete în care a fost exprimat consimțământul, fiind necesară stabilirea stării persoanei la momentul încheierii actului juridic, iar nu doar constatarea existenței unei afecțiuni psihice.

În speță, deși certificatul nr. 7859 din 8 iulie 2020, eliberat de Centrul Comunitar de Sănătate Mintală Botanica, confirmă că Rodica Crețu se află la evidența medicului psihiatru cu diagnosticul „retard mintal sever” și are grad de dizabilitate accentuat, fără termen, aceste circumstanțe trebuie apreciate în coroborare cu celelalte probe administrate. Or, pentru a produce efectele juridice invocate de apelantă, înscrisurile medicale trebuie să permită stabilirea unei legături relevante între afecțiunea de care aceasta suferă și capacitatea sa de a conștientiza natura și consecințele contractului concret la data de 13 martie 2020.

În acest context, Colegiul judiciar subliniază că diagnosticul medical, gradul de dizabilitate și existența unor dificultăți de ordin cognitiv nu se confundă, prin ele însele, cu constatarea lipsei discernământului la momentul încheierii unui anumit act juridic. Totodată, lipsa unei hotărâri judecătorești de instituire a unei măsuri de ocrotire nu exclude aplicarea art. 337 alin. (1) din Codul civil, însă nici nu dispensează partea care invocă nulitatea de necesitatea de a prezenta probe pertinente în susținerea circumstanțelor pe care își întemeiază pretenția.

În măsura în care materialele cauzei nu conțin probe suficiente pentru a stabili că, la data încheierii contractului, apelanta nu putea să conștientizeze pe deplin acțiunile sale ori să își exprime voința, simpla invocare a diagnosticului psihiatric nu poate constitui, de una singură, temei suficient pentru declararea nulității actului juridic.

Nici susținerea potrivit căreia afecțiunile apelantei ar fi fost vizibile pentru angajatul furnizorului nu este suficientă, în sine, pentru a demonstra lipsa discernământului. Caracterul aparent al unor manifestări fizice sau comportamentale nu permite, fără alte elemente probatorii, stabilirea concluziei că persoana nu a înțeles natura și efectele juridice ale contractului pe care l-a semnat. Pentru reținerea unei asemenea împrejurări sunt necesare elemente concrete care să demonstreze starea apelantei la momentul exprimării consimțământului.

De asemenea, afirmațiile referitoare la pretinsa exercitare a unor presiuni psihologice asupra apelantei și la presupusa acțiune concertată a persoanelor implicate în încheierea contractului reprezintă susțineri care, pentru a putea fundamenta nulitatea actului juridic, trebuie confirmate prin probe pertinente și concludente. În lipsa unor asemenea probe, simplele bănuieli cu privire la conduita angajatului furnizorului nu sunt suficiente pentru a constata existența unui viciu al consimțământului.

În ceea ce privește ordonanța de pornire a cauzei penale nr. 2020421399 din 11 decembrie 2020, Colegiul judiciar reține că însăși existența unui act procedural de pornire a urmăririi penale nu demonstrează, prin ea însăși, nici vinovăția persoanelor vizate, nici existența unei înțelegeri frauduloase la încheierea contractului și nici lipsa discernământului apelantei la data semnării acestuia. Relevanța acestui înscris pentru soluționarea litigiului civil urmează a fi apreciată în funcție de conținutul său și de legătura concretă cu împrejurările în care a fost încheiat contractul contestat.

Totodată, împrejurarea că, în anul 2023, apelanta a fost diagnosticată cu surditate neurosenzorială bilaterală și a beneficiat de implantarea unui dispozitiv cohlear nu

demonstrează, prin ea însăși, lipsa discernământului la data de 13 martie 2020, în absența unor probe care să stabilească relevanța acestei afecțiuni pentru capacitatea sa de a înțelege și de a-și exprima voința la momentul încheierii contractului.

Referitor la situația materială a apelantei, la faptul că aceasta este mamă solitară, are în întreținere un copil minor și este susținută financiar de mama sa, Colegiul judiciar constată că asemenea împrejurări, deși pot caracteriza situația personală și socială a acesteia, nu demonstrează, prin ele însele, nevalabilitatea consimțământului exprimat la încheierea contractului. Aceste circumstanțe nu pot substitui proba cerută pentru constatarea condițiilor prevăzute de art. 337 alin. (1) din Codul civil.

Din considerentele expuse și având în vedere că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, fiind adoptată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar argumentele invocate de apelanți sunt neîntemeiate și nu sunt de natură să o infirme, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel declarată de avocata Liudmila Cecan, în interesele Rodicăi Crețu și de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 mai 2025.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

**d e c i d e :**

Se respinge cererea de apel declarată de avocata Liudmila Cecan, în interesele Rodicăi Crețu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 27 mai 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA„Moldtelecom” către Rodica Crețu privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Roman Pascari